

Ode aan een lijk/aan ...

Doel: Personage met zijn allen creëren. Verschillende verhalen samenvoegen.

Aantal spelers: 4, een lijk en drie rouwenden.

Vorm: Iemand is gestorven en ligt opgebaard. Drie mensen komen één voor één binnen en zingen, staand bij het lijk, iets over de overledene, en hun relatie tot hen. Bijvoorbeeld de zus van de overledene zingt: ‘Wat fijn dat jij nu dood bent, je pestte me altijd en als papa doodgaat, is de erfenis helemaal alleen voor mij.’ Na het zingen zetten ze zich op de achtergrond (koffie en cake nuttigend of gewoon stilzwijgend). Na de derde lijkt het afgelopen, maar, o, verrassing, het lijk richt zich op en zingt wat *zijn* kant van het hele verhaal is. Over de zus kan hij bijvoorbeeld zingen hoe gek hij op haar was (contrasten zijn altijd leuk). Ook brengt hij drie verhalen mogelijk samen. De drie odes hebben van hem een personage gemaakt; als dat personage zingt hij. De overige personages doen alsof ze niets zien of horen (koffie & cake, onderling geluidloos kletsen). Dan gaat hij weer liggen en is dood.

Vraag aan publiek: iets over de gestorvene (beroep, hobby, misschien is het een bekende Nederlander), en voor de andere spelers wat hun relatie tot de overledene is.

Tips:

- Begin voor jezelf met een basisemotie (‘ik haatte hem’, ‘ik vond hem zielig’). Voel die emotie en zing daar vanuit. hele verhalen over wat jullie samen hebben meegemaakt zijn niet interessant (want niet hier & nu).
- Neem niet al te logische insteken daarbij. De secretaresse is altijd verliefd op haar baas, laat het eens iets anders zijn, moordlust. De moeder kan blij of boos zijn dat haar kind dood is (“Ik had je gewaarschuwd! Zie je wat er van komt!”)

Leuke dingetjes voor af en toe:

- De overige spelers zien de overleden figuur uit zijn graf opstaan! Aaah!

Variaties:

- Ode aan... Vraag een belangrijke gebeurtenis in iemands leven waarbij mensen samenkomen (krijg je begrafenis, wordt het ode aan een lijk). Zoals bruiloft, afstuderen. Zing een ode aan het bruidspaar. Bijvoorbeeld op het feest, als ‘act’. Op het laatst, heel verrassend, zingt het bruispaar terug... Zorg ervoor dat degene waar het om gaat altijd centraal staat.

En natuurlijk, zoals bij elke vorm:

Heb lol. Accepteer wat de ander aanbiedt. Bezorg de ander(en) een goede tijd! Laat de vorm natuurlijk faliekant mislopen als die misloopt. Heb lol in het nog veel slechter maken van een slechte scène! Spelers aan de kant springen in als nodig/als ze een impuls voelen. Hou je nooit krampachtig vast aan een vorm. Gooi d’r in wat voor de hand ligt, al past dat eigenlijk niet.